Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 42 (724) * joi 15 octombrie 1959 * 8 pagini 30 bani

Comunicat

In zilele de 9 și 10 octombrie 1959 a avut loc cea de-a VII-a Plenară lărgită a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor.

Plenara a dezbătut:

1. Darea de seamă a Biroului C.C. al U.T.M. privind „Contribuția tineretului la aplicarea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și sarcinile ce revin organelor și organizațiilor U.T.M. pentru mobilizarea tineretului la îndeplinirea hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 13—14 iulie a.c.".

2. Raportul cu privire la „Munca Uniunii Tineretului Muncitor pentru îndeplinirea hotărîrilor Partidului în legătură cu ridicarea nivelului învățămîntului, întărirea legăturii sale cu practica, îmbunătățirea educației comuniste a tineretului din școli medii, pedagogice, profesionale și tehnice".

La lucrările Plenarei au participat tovarășii: Nicolae Ceaușescu — membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Leonte Răutu — membru supleant al Biroului Politic al Comitetului Central al P.M.R. Au participat de asemenea reprezentanți ai Consiliului Central al Sindicatelor, Ministerului Invățămîntului și Culturii, Ministerului Industriei Grele, Ministerului Construcțiilor, Industriei Materialelor de Construcții și Industriei Lemnului, Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, activiști de partid și de stat, activiști ai Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, primi secretari și secretari ai comitetelor regionale ale Uniunii Tineretului Muncitor, directori de școli elementare, medii și profesionale, profesori, învățători, maiștri, instructori superiori de pionieri, secretari și membri ai comitetelor U.T.M. din școli medii, tehnice și profesionale, elevi fruntași la învățătură din toate regiunile țării.

In urma dezbaterilor care au avut loc, au fost adoptate măsuri corespunzătoare menite să ducă la îmbunătățirea activității Uniunii Tineretului Muncitor.

Plenara C.C. al U.T.M. a luat următoarele măsuri organizatorice:

— Eliberarea din funcția de membru al Biroului și secretar al C.C. al U.T.M. a tovarășului Ion Cîrcei și din funcția de membru al Biroului C.C. al U.T.M. a tovarășei Cojocaru Eleonora, care au primit alte însărcinări.

— Alegerea tovarășului Cirțină Constantin ca membru al Biroului și secretar al C.C. al U.T.M.

— Alegerea tovarășului Florea Vasile ca membru al Biroului C.C. al U.T.M.

— Cooptarea tovarășei Andone Elena ca membră a C.C. al U.T.M. și alegerea sa ca membră supleantă a Biroului C.C. al U.T.M.

Hărnicie și spirit gospodăresc

CHEIA CLASEI

Cu cîteva minute înainte de începerea orelor în clasa a VI-a C a intrat echipa de serviciu. Nu mai era mult pînă cînd colegii trebuiau să sosească. Așa că, pioniera Tăvălică Stela a deschis grăbită ferestrele și a alergat să aducă apă pentru flori. Intre timp Badiu Florica a început să șteargă praful de pe bănci...

Dar iată, că în pragul ușii se arată colegii. Echipa de serviciu nu și-a încheiat însă, misiunea. Locul lui Marcu Nicolae e acum lîngă ștergătoare...

La sfîrșitul orelor am văzut clasa la fel de curată ca și dimineața. Pe jos nici o hîrtie, pe bănci nici o zgirietură, nici o linie de creion.

Fiecare și-a lăsat curat în bancă și a plecat. Cei din echipa de serviciu însă, au plecat ultimii. Florica, bunăoară, a mai avut de închis dulăpiorul unde sînt paharele colegilor ei — fiecare își are paharul lui — apoi a închis și ferestrele ca să nu le trîntească vîntul. Iată însă că, în clasă, a mai rămas o fată.

— Ce faci acolo, Voichița? o întrebă Florica. Hai să plecăm!

— Așteaptă-mă numai puțin. Am scăpat un strop de cerneală pe bancă și nu pot lăsa banca pătată. Ce vor spune colegii care învață după-amiază?... Noi trebuie doar să le predăm cheia clasei, și totul va trebui să fie în ordine...

— Ai dreptate, stai să-ți ajut și eu...

Șc. de 7 ani nr. 2
Oradea
L. IONESCU

„Să apere și să păstreze cu grijă bunurile poporului...". Aceasta, așa cum se spune în Regulamentul organizației de pionieri, e o datorie a fiecărui purtător al cravatei roșii. Și școlile în care învățați voi, sînt bunuri ale poporului. Ați pășit cu drag pe porțile lor pentru a vă lumina mintea și a vă pregăti pentru viață. Dar dacă vi-e cu adevărat dragă școala în care învățați, aceasta se vede cel mai bine din felul în care știți să păstrați acest bun al poporului, în felul în care înțelegeți să vă îndepliniți această îndatorire pionierească.

Două feluri de-a privi lucrurile

Incă din primele zile de școală, la Școala de 7 ani din comuna Tinca, regiunea Oradea, pionierii și școlarii au hotărît să-și păstreze clasele curate, frumoase, așa cum le-au primit. Cu hotărîrea aceasta au fost de acord și pionierii care locuiesc la internatul școlii. Dar să vedem cum au ținut ei să respecte hotărîrea pe care au luat-o.

★

Dacă treci pe la dormitoarele fetelor totul este în perfectă ordine. Camerele frumos îngrijite, paturile aranjate. La ferestre, fetele au pus perdeluțe. Și-au constituit și grupele care răspund de curățenie în fiecare zi. Au stabilit și cine o va ajuta pe tovarășa îngrijitoare în zilele curățeniei generale. Ultima oară, pionierele Ștefan Maria și Hera Maria i-au ajutat la căratul apei, ba chiar și la spălatul podelei, dovedind multă hărnicie.

Că fetele știu a se gospodări se vede și în sala de meditații. Și aici au pus perdeluțe și flori la geamuri. Nici o hîrtiuță nu este pe jos, nici o bancă murdară...

Dar la internat nu stau numai fete. Aici locuiesc și băieții. Să intrăm și la ei.

E cam tîrziu și nu-i găsim în dormitoare. Sînt în sala de meditații — o clasă mare, luminoasă, cu multe bănci, cu catedra și tabla lîngă fereastră. La prima vedere totul pare în ordine. Dar dacă privești pe jos!... Podeaua e plină de hîrtii mototolite, coji de nuci, bucățele de lemn de la ascuțitul creioanelor...

Nu-ți vine să crezi. In încăperea asta învață oare și pionieri? Da, sînt și pionieri pe-aici. E greu să-i recunoști mai ales că unii dintre ei nici nu-și poartă cravata ca, de pildă, Pantea Ion și Toma Mihai din clasa a VII-a B și Iancu Ion dintr-a VI-a. Aici, după cîte se vede, pionierii au uitat că sala de clasă trebuie păstrată, că băncile trebuie de asemenea îngrijite, de aceea li și permit elevului Ungureanu Ștefan dintr-a V-a B să scrijelească banca cu briceagul...

Iată așadar, două feluri de a privi lucrurile, două feluri de-a îndeplini o hotărîre luată: seriozitate și grijă deosebită pentru avutul obștesc, pe de o parte și indiferență, lipsă de spirit gospodăresc, pe de altă parte. Unitatea de pionieri de la Tinca, nu trebuie să stea cu brațele încrucișate atunci cînd o hotărîre a ei nu e întru totul îndeplinită.

I. BRADU

Iată-i în fotografie pe pionierii din clasa a IV-a B de la Școala medie 23 din Bucu-

Cuvinte de laudă

Cu mult drag își îngrijesc școala și pionierii Școlii medii nr. 2 „George Coșbuc" din Cluj. In clasă, pe coridor, în curte, la cantină sau în dormitor, te poți întîlni cu pionierii din echipele de autodeservire.

In clasa a V-a D am întîlnit pe tovarășa Demeni Suzana, una din îngrijitoarele școlii. Venise să facă curățenie. Am întrebat-o dacă copiii dintr-a V-a D îi dau mult de lucru.

— Nici vorbă! mi-a răspuns dînsa. Uite, acum, bunăoară, aproape că nici nu mai e nevoie să mătur în clasă, atît de curată au lăsat-o. In această clasă sînt cîteva pioniere tare harnice, ca de pildă, Caracaș Doina, Olteanu Carmen, Crișan Dalia. Acum sînt de serviciu la cantină. Tare le mai stă bine în șorțuri și bonete albe...

Despre hărnicia pionierilor din această școală mi-a mai vorbit și tovarășa îngrijitoare Propan Nastasia.

— Pe noi ne ajută foarte mult pionierii. Ei țin mult la păstrarea curățeniei în școală.

Din viața pionierească

Locul de întîlnire: Camera pionierilor

Unii răsfoiesc albumele unității; alții au venit să ceară o carte; președintele unității stă de vorbă cu tovarășa instructoare superioară... Așa-i într-o zi oarecare la Camera pionierilor.

In mod obișnuit, acesta-i poate locul cel mai mult căutat de către pionierii dintr-o școală. Un mic sediu pionieresc. Aici vin și pleacă zilnic pionieri cu treburi importante. Aici se păstrează cele mai de preț lucruri ale unității. Aici se adună colectivul de conducere pentru a organiza acțiunile unității... Nu e întîmplătoare deci, grija din aceste zile a pionierilor — îndeosebi a acelora care au pășit în noile școli — de a-și amenaja cît mai frumos Camera pionierilor și de a organiza cît mai chibzuit activitatea. Pentru a le veni în ajutor, iată ne-am gîndit să facem o vizită la Camera pionierilor de la Școala medie „Dimitrie Cantemir" din București.

Președintele unității Persache Octavian, ca un bun cunoscător, a ținut să ne prezinte tot ce e mai vrednic de văzut la Camera pionierilor. Mai întîi, drapelul unității, păstrat într-o vitrină specială cu sticlă. Intr-o parte și alta a acestuia, sprijinite în suporturi de lemn se aliniau steagurile detașamentelor. Tot în acest colț se vedeau, frumos aranjate tobele și goarnele. Apoi, ne-au atras atenția Angajamentul solemn și Chemarea pionierească, scrisă cu litere mari, roșii, pe sticlă și așezate la vedere. Pe peretele principal erau așezate portretele conducătorilor iubiți ai partidului și guvernului. Pe alt perete se aflau portretele eroilor uteciști. Pe un altul era prinsă o hartă uriașă, în relief, a Republicii Populare Romîne. Președintele ne atrase de asemenea atenția asupra darurilor primite de unitatea de pionieri, puse la loc de cinste.

Ne-am oprit apoi în fața micii biblioteci pe care pionierii au reușit să și-o facă, cu cărți aduse de ei. Am privit colecțiile de reviste și ziare și-am răsfoit cîteva din numeroasele albume alcătuite de pionieri. In sfîrșit, deschizînd un dulap, președintele unității ne arată cîte ceva din arhiva unității de pionieri.

— Tabloul Camerei pionierilor va fi desigur incomplet dacă nu vă vom vorbi și despre activitatea ce se desfășoară aici — ne-a atras atenția tovarășa F. Stoian, instructoarea superioară.

Intr-adevăr, e oare de conceput o Cameră a pionierilor a cărei ușă să fie mai mult închisă? Desigur nu. La Camera pionierilor, ne-a spus tovarășa instructoare că au loc obișnuitele adunări de lucru ale colectivului de conducere al unității. Tot aici se țin și adunările de instruire a acestuia.

Camera pionierilor servește de asemenea ca redacție a gazetei unității de pionieri, cunoscută sub numele de „Glasul unității". S-a împămîntenit apoi, obiceiul, ca la Camera pionierilor să vină aproape în fiecare zi președinții detașamentelor pentru ca, întîlnindu-l pe președintele unității sau pe instructorul superior să arate ce mai e nou prin detașamente.

Gazdele ne-au vorbit cu acest prilej și de măsurile pe care le vor lua pentru îmbunătățirea activității la Camera pionierilor. Iată-le:

— Inființarea unui colț al activului pionieresc, unde președinții grupelor și detașamentelor să găsească un bogat material documentar privind organizarea activității pionierești.

— Reorganizarea bibliotecii astfel ca ea să cuprindă mai ales cărți inspirate din viața pionierească.

— Completarea Colțului U.T.C. cu un album cuprinzînd note biografice despre viața și lupta tinerilor eroi, poezii și reproduceri după opere de artă închinate lor și cu o colecție de cărți și broșuri despre lupta Uniunii Tineretului Comunist.

— Anumite activități la Camera pionierilor vor fi dedicate îndrumării celor care se pregătesc să obțină distincțiile pionierești.

In ajutorul celor care se pregătesc pentru obținerea distincțiilor pionierești

Prima condiție

Cum trebuie să învețe și cum să se poarte un pionier pentru a se arăta vrednic de a purta distincțiile pionierești? Despre aceasta este vorba în prima dintre condițiile prevăzute pentru obținerea distincțiilor.

Inainte de toate, vi se cere să învățați bine. Cît de bine? Atît de bine, incît la nici o materie mediile voastre să nu coboare sub 7. Lucrul acesta nu-i ușor. Unii dintre voi v-ați și pus, poate, problema: ce-i de făcut cu materiile care vă plac mai puțin? Amintiți-vă în această privință, cu ce îndîrjită sîrguință învăța Zoia Kosmodemianskaia la matematică, tocmai pentru că acest obiect îi plăcea mai puțin decît literatura, bunăoară.

Vi se mai cere de asemenea să fiți disciplinați și să obțineți nota 10 la purtare. Disciplină înseamnă a respecta regulele vieții de colectiv, a primi însărcinări și a răspunde în fața colectivului de îndeplinirea lor. Disciplină înseamnă și a munci într-un fel ordonat, punctual, cu perseverență și spirit de inițiativă.

Se mai cere apoi să aveți o atitudine plină de respect față de vîrstnici. Aceasta trebuie să se vadă în orice împrejurare — pe stradă, în locuri publice, în vizitele pe care le faceți — în modul cuviincios de a vă purta, în felul cum vorbiți. Iar acasă, voi trebuie să fiți un ajutor de nădejde al familiei, iubindu-vă părinții și prețuindu-le munca.

In sfîrșit, vi se cere să fiți întotdeauna curați și ordonați.

In ce termen veți putea împlini toate aceste cerințe? Desigur nu va fi suficient ca strădania voastră de a învăța cît mai bine să se rezume la un singur trimestru. Cu nivelul — „nici o medie sub 7" — pionierul purtător al distincțiilor pionierești trebuie să nu se mulțumească ci să muncească mai mult și mai bine ca să obțină medii din ce în ce mai mari. Cît despre disciplină, respect față de vîrstnici și felul curat și ordonat de a se purta — acestea trebuie să devină calități de fiecare zi ale sale.

VIITORII UTEMIȘTI

Ce trebuie să știe și cum trebuie să se pregătească pentru a fi primiți în U.T.M. cei care au împlinit 14 ani

Fiecare pionier care se apropie de vîrsta de 14 ani, începe să se preocupe și mai ales să se intereseze ce condiții trebuie să îndeplinească ca să poată fi primit în U.T.M. Dorința de a deveni utemiști, o citești pe fețele tuturor pionierilor noștri. Ei știu că în organizația de pionieri, au învățat și mai învață încă foarte multe lucruri interesante și mai ales multe deprinderi frumoase. Dar ei mai știu, că în cadrul Uniunii Tineretului Muncitor vor avea posibilitatea să-și îmbogățească și mai mult cunoștințele, să afle că Uniunea Tineretului Muncitor este ajutorul Partidului Muncitoresc Romîn în educarea comunistă a tineretului. Despre ce este Uniunea Tineretului Muncitor, despre țelurile sale, despre condițiile care trebuie să le îndeplinească un utemist, pionierii noștri află în primul rînd de la instructorii lor.

Pionierii care se pregătesc să intre în U.T.M., trebuie să știe că Uniunea Tineretului Muncitor, ca organizație revoluționară de masă a tineretului duce mai departe lupta eroică a Uniunii Tineretului Comunist, care a slujit cu abnegație și devotament cauza muncitorilor. U. T. M. educă pe membrii săi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. U.T.M. crește constructori înflăcărați ai socialismului, sinceri, modești și curajoși.

Insă, nu poți să devii membru al U.T.M., dacă nu ești exemplu în muncă și învățătură. Utemiștii sînt printre cei care luptă pentru întărirea disciplinei în muncă, pentru apărarea avutului obștesc. In foarte multe cazuri, dînd dovadă de vigilență și devotament față de R.P.R., de multe ori cu prețul vieții lor, ei au demascat pe cei care voiau să facă rău țării noastre.

Fiecare pionier știe că în Regulamentul organizației de pionieri, este prevăzut tot ceea ce trebuie să știe un pionier despre organizația sa. Tot așa și Statutul U.T.M., prevede ce drepturi și îndatoriri are un utemist și cum este organizată Uniunea Tineretului Muncitor. Așa că cei care se pregătesc să devină utemiști, trebuie să citească mai înainte și Statutul, ca să învețe bine din el cine poate fi utemist. Să știe că Uniunea Tineretului Muncitor este condusă și îndrumată permanent de Partidul Muncitoresc Romîn. De asemenea, trebuie bine cunoscute drepturile și îndatoririle unui utemist prevăzute în Statut.

Pionierul care se pregătește să devină utemist — trebuie să cunoască aspecte din activitatea Uniunii Tineretului Comunist din Romînia și pe eroii săi. Nu mai încape îndoială că la fel de bine trebuie cunoscuți și eroii gloriosului Comsomol leninist.

In perioada de pregătire pentru a intra în U.T.M., pionierii trebuie să afle cît mai multe aspecte din activitatea concretă a utemiștilor, să participe la unele acțiuni ale lor — culturale, sportive, obștești, ba chiar și la unele adunări de U.T.M. Să ceară să li se organizeze anumite întîlniri cu foști uteciști și cu utemiști fruntași în producție.

Ziua în care pionierul este primit în U.T.M. constituie o mare sărbătoare. Pentru că, a fi utemist este o mare cinste. Pentru aceasta însă trebuie să se pregătească cu dragoste și devotament.

Ionică Vede-Tot relatează...

O oglindă... strîmbă

Intr-o gazetă bună, vezi ca-n oglindă viața și frămîntările unei clase și ale detașamentului său de pionieri. Atîta lucru știau și membrii colectivului de redacție al gazetei de perete a detașamentului clasei a VI-a B, de la Școala medie nr. 2 din Tg. Jiu, de îndată ce au intitulat-o „VIAȚA CLASEI". Am vrut, într-una din zilele trecute, să citesc articolele de la „Viața clasei". Ciudat, însă: gazeta era albă, albă cum-o vedeți! Nu avea nici măcar un articolaș. Ce fel de oglindă o fi gazeta aceasta în care nu se vede nimic din viața detașamentului de pionieri? Desigur, o oglindă... strîmbă.

La revedere, IONICA VEDE—TOT

DIN EXPERIENȚA PIONIERILOR SOVIETICI

Un tren a pornit spre Moscova...

Trenul parcă zboară spre Moscova. Iar roțile vagoanelor cîntă cu veselie:

— Sîntem tari, de-oțel! Sîntem tari, de-oțel!

De ce s-or fi lăudînd atît vagoanele acestea ale trenului Ufa-Moscova?

Povestea lor a început la 29 mai, în ziua aceea cînd sute de pionieri bașkiri au pornit în cercetarea curților, a podurilor, a locurilor virane. Rezultatul cercetării: 600 tone de fier vechi. Cantitatea aceasta de fier vechi a fost folosită la construcția a zece vagoane noi. Pe fiecare din aceste vagoane a fost prinsă cîte o tăbliță cu inscripția: „Acest vagon a fost construit din fierul vechi pe care l-au strîns pionierii și școlarii Bașkiriei, pentru fondul septenalului".

Așadar, fierul vechi l-au strîns copiii, Metalurgiștii au turnat din el oțelul. A venit apoi rîndul constructorilor de vagoane. Mici și mari au muncit deci, împreună, pentru patrie.

Trenului alcătuit din cele zece vagoane noi i s-a dat numele de „Pionierul Bașkiriei". Cînd a plecat în prima sa cursa, pionierii din Ufa au venit în număr mare să-l conducă la gară. Iar la sosire, l-au întîmpinat pionierii Moscovei. L-au întîmpinat cu urale și cu buchete de flori cu care au umplut brațele pionierilor Lealea Furzutdinova, Sașa Kareanin, Lida Rîbinskaia și instructoarei M. M. Iakovleva, pe care pionierii bașkiri i-au trimis să însoțească trenul în prima lui cursă... Acolo, pe peronul stației Kazansk, copiii au povestit cum au colectat fierul vechi. Cei vîrstnici le-au adus mulțumiri. Conducătorii vagoanelor pionierești au promis că vor lucra în așa fel ca să obțină titlul de brigadă a muncii comuniste.

...Pe drumul de fier aleargă un tren al pionierilor. Ii cîntă roțile. Și toți cei care-l întîlnesc, se gîndesc cu bucurie la aceia care au ajutat ca încă zece vagoane să alerge pe căile de oțel ale țării.

LA ALEGEREA PREȘEDINTELUI DE UNITATE

O ZI NEOBIȘNUITA

Nu, nici în ziua aceea n-au lipsit joaca, veselia. Ba, mai mult, au răspuns la apel, în chip obișnuit, chiar și năzdrăvăniile. Și totuși, îmbrăcămintea, felul de a merge al copiilor aveau în ziua aceea ceva sărbătoresc. Privirile lor vădeau o bucurie și o preocupare deosebită. Sala cea mare a școlii avea o înfățișare neobișnuită, solemnă. După florile care o împodobeau, ai fi comparat-o cu o grădină; după lucrul de mînă, păpușile în costum național, scăunelele și cuierele, aparatele de fizică și celelalte obiecte migălos alcătuite — cu o expoziție; după spicele grele, expuse a' turi de ierbare și insectare bogate — cu o întîlnire a micilor naturaliști, iar după marele panou de pe care îți zîmbeau fotografiile fruntașilor la carte — cu o trecere în revistă a muncii de învățătură... Niciuna din aceste denumiri nu erau nepotrivite. Și era firesc să fie așa: în această sală, pionierii de la Școala medie nr. 1 din orașul Tg. Jiu aveau să ia parte la adunarea pentru alegerea președintelui unității.

PAGINI DIN JURNALUL UNITĂȚII

Nici minerii de la Rovinari și nici colectiviștii de la Sîmbotin n-au asistat la această adunare de unitate. Totuși, numele lor au fost amintite aici. Și, dacă ar fi fost de față, s-ar fi bucurat nespus, văzînd cu cît drag își amintesc pionierii de vizitele făcute prin părțile acelea, de învățămintele trase cu aceste prilejuri.

Apoi, în fiecare notă bună obținută de copii, în zilele de muncă patriotică, în roadele muncii micilor naturaliști și tehnicieni, ele și-au făcut simțită fierbinte prezența.

...Toate acestea, înscrise cu grijă în jurnalul de zi al unității, din care președinta citește emoționată, dar cu glas puternic, prilejuiesc tresăltări de mîndrie în piepturile pionierilor. Și, asemeni lor, sînt mîndri și emoționați oamenii de două și de trei ori mai în vîrstă, invitați la adunare: directorul școlii, membrii sfatului unității de pionieri, profesori, părinți.

Schiau Ariana, președinta unității, a tăcut. Iși rotește privirile prin sală. Acum vor începe să-și arate părerea pionierii. Ce să mai spună?

Dar președinta încă n-a isprăvit. Ține să-și spună ultimul cuvînt:

— Să dovedim chiar prin desfășurarea adunării că anul acesta activitatea unității noastre va fi și mai bogată, și mai vie!

PRIVIRE IN VIITOR

Mîndria și bucuria cu care pionierii și-au trecut în revistă realizările au prilejuit, în chip firesc, o mare frămîntare: „Ce noi acțiuni să ne propunem, ce să facem ca în școala noastră viața pionierească să fie și mai vie, și mai interesantă?". Popescu Radu, Anițescu Maria, Caneru Gheorghe, sînt numai cîțiva dintre pionierii care s-au întrecut în a face propuneri atrăgătoare, interesante. Dacă ar fi ca pe baza acestor propuneri să privim în viitor, închipuindu-ne că asistăm la o adunare de unitate cu trei luni mai tîrziu, iată ce am auzi:

„A fost minunată întîlnirea cu muncitorii fruntași de la fabrica..."

„Nu vom uita niciodată vizita la fostul lagăr în care autoritățile burghezo-moșierești îi aruncau pe comuniști!"

„Frumoase sînt obiectele lucrate de micii noștri tehnicieni. Mie îmi place mai mult..."

Și așa mai departe. Acestea sînt, deocamdată, numai propuneri. Cu timpul, însă, vor prinde viață. Pionierii sînt hotărîți ca activitatea lor să devină cît mai bună.

BUCURIA PRIETENIEI

In sfîrșit, a sosit și clipa alegerii președintelui unității. Are cuvîntul Lupulescu Gheorghe, președintele detașamentului din clasa a VII-a. Ariana îi vede privirile ațintite spre ea. Și, tot cu ochii la ea, începe să vorbească. Ariana se emoționează, nu aude bine ce spune, doar la urmă distinge:

...și, pe lîngă faptul că e fruntașă la carte, e o bună organizatoare, o bună pionieră. Deci, o propun ca președintă de unitate tot pe Schiau Ariana.

Mîinile pionierilor se ridicară într-o clipă: toți, de acord!

Și, prima care la încheierea adunării o sărută pe Ariana, e pioniera Gelepu Elena. Pe ea, Ariana a ajutat-o cu multă răbdare în anul trecut să-și îndrepte notele și chiar să fie o școlăriță bună, lucru pentru care a primit cravata roșie.

Apoi, voie bună, cîntece și jocuri; în curte, focul de tabără se înalță într-un roi de scîntei. Pionierii s-au strîns veseli în jurul lui.

LIDIA VIȘAN

Răspuns la o scrisoare de departe

— Copii, ne-a sosit o scrisoare, anunță emoționată, tovarășa Eugenia Metea. O scrisoare din Uniunea Sovietică!

Plini de curiozitate, pionierii s-au strîns pe dată în jurul instructoarei lor. Persoana care le scria le era necunoscută copiilor — Ana Ivanovna Kurbakova. Și totuși lor le erau adresate rîndurile acelea pornite din inimă. „Dragii mei copii, am aflat că fiul meu Nikolai, a căzut eroic în zilele Marelui Război de Apărare a Patriei, pe pămîntul țării voastre, chiar în orașul vostru drag, Cluj. Era locotenent tanchist, ofițer de gardă. Cînd a plecat pe front să apere patria sovietică, abia terminase institutul pedagogic. Cît și-a dorit el să devină profesor! Eu l-am iubit mult și sînt mîndră de el, dar suferința mă roade că n-am putut nici pînă acum să-i aflu mormîntul. Vă rog pe voi, copii iubiți, căutați-l și înștiințați-mă imediat ce aflați ceva..."

Tovarășa instructoare isprăvise de citit. Dar nimeni nu îndrăznea să se miște sau să spună ceva. Cuvintele mamei eroului impresionară adînc pe pionieri.

— Să împlinim întocmai rugămintea Anei Ivanovna — spuse, într-un tîrziu, în numele tuturor, pioniera Miclea Lucia din clasa a VI-a A. Să mergem să-l căutăm în cimitirul eroilor sovietici pe care noi îl ingrijim.

Pionierilor de la Școala medie „George Coșbuc" li se alăturară și cei de la Școala medie „Ady Endre". Porniră așadar, împreună spre cimitirul eroilor sovietici. Au căutat, înfrigurați, lespede cu lespede. Numele locotenentului Kurbakov nu era însă, pe niciuna din ele. Pionierii erau necăjiți. Cum să se întoarcă fără să-și fi îndeplinit misiunea? O clipă doar, Lucia își aminti că mai văzuse nume ale eroilor sovietici pe monumentul ridicat în parcul din apropierea școlii lor.

— Copii, să mergem la monument! propuse ea.

A ajuns prima. Ochii-i căutau cu grabă printre numele crestate în piatră. Deodată tresări și vocea i se auzi departe.

— L-am găsit, copii!

Cu emoție, pionierii citiră inscripția cu slove rusești de pe piatră. „Aici odihnesc eroii sovietici, căzuți în Marele Război pentru Apărarea Patriei". Sub această inscripție, printre numele vitejilor ostași care au căzut acoperiți de glorie pentru eliberarea patriei noastre, se afla și acela al locotenentului de gardă Kurbakov, Nikolai Petrovici.

Vestea trebuia să ajungă neîntîrziat la Ana Ivanovna. Pionierii se adunară de aceea cu grabă la școală și i-au scris. „Dragă Ana Ivanovna, noi pionierii de la școlile medii „George Coșbuc" și „Ady Endre" din Cluj ne-am îndeplinit misiunea. Fiul dumneavoastră a căzut într-adevăr în lupta pentru eliberarea orașului nostru. Vom păstra mereu, cu recunoștință, în inimile noastre memoria numelui său glorios..."

MARIA NEGREA

AȘA PROCEDEAZĂ PIONIERII

Prieteni ai pădurii

Prin pădurile noastre crește un soi de copac pe care oamenii îl numesc sînger. Acum toamna are în vîrful crengilor semințe mici și rotunde, iar culoarea lor este neagră. Deunăzi, pădurarul a venit la școală și ne-a spus:

— Pădurea are nevoie de prieteni. Mă gîndesc că și printre voi s-or găsi cîțiva. Dacă-i așa, i-aș invita după-amiază la cules de semințe de sînger...

Și au venit mulți pionieri. Numai în două ore am cules 50 kg de semințe. Fiecare a lucrat cu drag pentru că știa că prin munca lui contribuie la înfrumusețarea patriei noastre dragi.

COSTICĂ V PETRILA

cl. a V-a B, Școala de 7 ani Suhuleț, comuna Tansa, raionul Negrești, regiunea Iași

Prima acțiune

Activul pionieresc a hotărît să începem prima acțiune de folos patriotic a unității noastre, strînsul castanelor. Să nu credeți că e o treabă ușoară. Unii au scuturat iar alții au adunat castanele sau le-au cărat la grămezi. Fruntași au fost pionierii clasei a VII-a A. Nici ceilalți nu s-au lăsat mai prejos. Important este faptul că întreaga unitate a strîns 1.000 kg castane.

ELEONORA CERNAIANU

Școala de 7 ani nr. 1, Timișoara

O zi obișnuită de școală...

Grama Florin se grăbea de dimineață spre școală legănîndu-și într-o parte și alta ghiozdanul. Albastrul proaspăt de toamnă al cerului, răcoarea dimineții, culoarea galben-roșcată a frunzelor și mai ales conștiința că și-a învățat toate lecțiile pentru astăzi, îl îndemnau parcă să zîmbească tuturor trecătorilor.

In curte copiii, mulți dintre ei colegi de clasă cu Florin, se jucau alergînd veseli de colo, colo. Florin nu are timp de joacă. Oare în clasă totul e în ordine? Mai sînt 10 minute pînă la începerea orelor. Prima oră — geografia. Tabla trebuie să fie curată, harta la locul ei, creta și buretele gata de lucru. Nu, Florin nu este de serviciu astăzi, nu el trebuie să facă toate acestea, ci un pionier din grupa lui. Dar el e președinte de grupă și grupa lui va trebui să iasă fruntașă în întrecerea cu grupa pionierei Antoniade Penelope...

Ce întîmplare! La lecție au fost chemați cei doi președinți de grupă, Antoniade Penelope și Grama Florin. Pionierii celor două grupe sînt numai ochi și urechi. Dar desigur nu tot întîmplarea face ca cei doi președinți să răspundă la fel de bine. Glasul subțirel, liniștit, al Penelopei vorbește despre traiul fericit al poporului romîn și al minorităților naționale din țara noastră. Florin, mai repezit, explică de ce în regiunile de deal populația e mai deasă decît la munte.

Urmează o lecție nouă. „Despre împărțirea teritorială a patriei noastre". Intreaga clasă desenează harta, colorînd hotarele în roșu, urmărind cu ochii imaginației mersul leneș al apelor Dunării, privind înaltele piscuri ale Carpaților.

Bogat, pămîntul patriei se dezvăluie în fața copiilor o dată cu explicațiile tovarășei profesoare. Dar clopoțelul pe neașteptate risipește farmecul călătoriei imaginare pe harta întinsă pe perete...

Urmează istoria. „Pentru astăzi noi am învățat despre migrațiunea popoarelor". Oare de ce de fiecare dată Lipan Mircea este așa de timid la lecție. In recreație se știe că e cel mai zburdalnic, că se ține de fel de fel de șotii. Florin are emoții. Mircea face parte din grupa lui. Dar n-are de ce se teme. El știe foarte bine lecția, știe chiar mai mult decît scrie în carte. Vorbește atît de frumos despre tezaurul de la Pietroasa pe care l-a văzut expus la Muzeul din Palatul Republicii! Urmează la lecție Buru Teodor. Acum e emoționată Penelope. Dar și Buru știa lecția. O știe și Moldoveanu Anca, a învățat și Trușcă și toți școlarii clasei a IV-a C. Istoria e materia lor preferată și fiecare lecție nouă îi poartă prin epoci necunoscute, prin ani liniștiți și viforoși, le prezintă de fiecare dată oameni noi, popoare destoinice, conducători viteji.

Tovarășa profesoară explică așa de frumos totul, dar clopoțelul te aduce din nou, dintr-odată în zilele noastre...

Urmează matematica, apoi desenul. Fiecare materie cu frumusețea ei fiecare cu lumea ei mereu nouă, lume care te răpește oră de oră, îmbogățindu-ți întotdeauna cunoștințele

București, Școala de 7 ani nr. 11

I. ZAMFIR

MAREA PRIETENIE

George Ionescu avea 21 de ani cînd a plecat să studieze la Institutul de Petrol „Gubkin" — secția geofizică din Moscova. Avea vîrsta cînd poți să te gîndești la cele mai îndrăznețe visuri. In Uniunea Sovietică a stat cinci ani, în care timp și-a însușit temeinic cunoștințele pentru meseria ce avea s-o practice mai tîrziu.

Locuia într-o cameră cu un ceh, un polonez, un sovietic, un romîn și doi chinezi. In zilele de practică au fost împreună în cele mai diferite colțuri ale marii Uniuni Sovietice. Nu va putea niciodată uita expediția de traversare a Caucazului, de Tbilisi, de Stavropol, de Ucraina.

Peste tot au avut condiții de viață și muncă excelente. Și cît timp a stat în Uniune, s-au simțit ocrotiți, îngrijiți, ca fiecare cetățean sovietic.

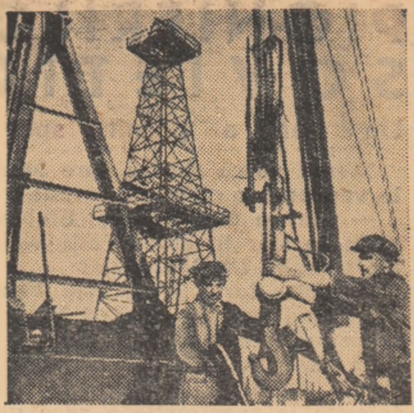
Acum inginerul Ionescu are 30 de ani. Este șeful serviciului de studii din Intreprinderea de prospecțiuni geologice și geofizice, din București. In vara anului 1958 a fost trimis din nou în U.R.S.S. pentru specializare. Din nou a fost înconjurat cu aceeași prietenie și căldură.

Institutul de Cercetări Geofizice din Moscova, condus de doctorul în științe Polșkov și profesorul Kudîmov, i-au asigurat condiții pentru urmărirea pe teren a experimentării unei metode noi prin care se poate afla dinainte dacă stratul ce urmează să fie forat, are sau nu petrol, ceea ce aduce după sine mari economii. Experimentarea s-a făcut în Bașkiria cu expediția care aplică această metodă. Acolo l-a cunoscut pe șeful expediției Nikolai Mihailovici Fufaev care mai lucrase și în Bulgaria și care deci cunoștea specificul geologic al regiunii balcanice. Tovarășul Fufaev i-a fost de mare ajutor inginerului Ionescu, care întors în țară, a aplicat această metodă ce a dat rezultate foarte bune pentru economia țării noastre.

Inginerul comunist Ionescu, specialistul și omul, mulțumește tuturor celor care l-au învățat să iubească munca și l-au învățat care este adevărata prietenie.

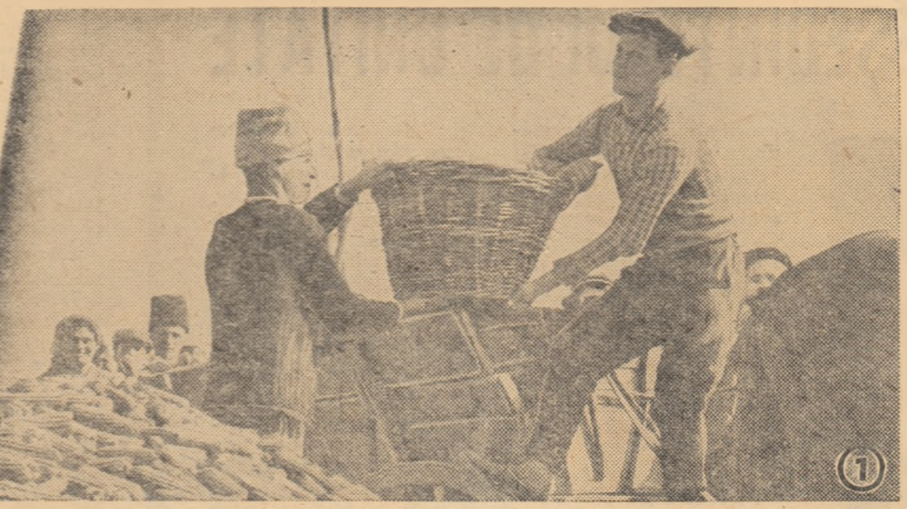
E. SCHIBINSCHI

Ziua petrolistului

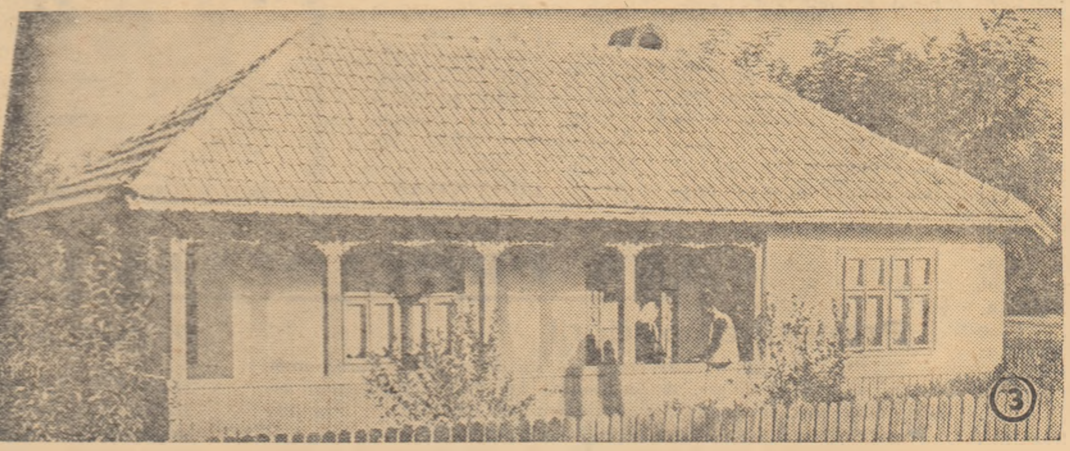

Duminică s-a sărbătorit în toate unitățile petrolifere de pe cuprinsul țării „Ziua petrolistului". E un semn al prețuirii pe care poporul nostru o dă muncii înflăcărate a acelora care scot din adîncuri „aurul negru" al patriei. In fotografie, petroliștii Spiridon Popescu și Constantin Safta de la schela petroliferă Tîrgoviște, la pompa de țiței.

TOAMNĂ IMBELȘUGATĂ IN COLECTIVĂ

Unindu-și cu nouă ani în urmă pămînturile laolaltă, colectiviștii din G.A.C. „Olga Bancic", comuna Coșereni, regiunea București, au obținut an de an roade tot mai bogate. Toamna aceasta, mai mult ca oricînd, pe ulițele coșerenilor au trecut zeci și sute de care cu roade îmbelșugate, obținute de pe ogoarele înfrățite.

Numai colectivistul Ion I. Ștefan (în fotografia 1) a adus deunăzi acasă drept avans, șapte care cu porumb, adică peste 4.000 de kg! Aceasta în afară de cele 1.235 kg grîu și alte produse primite de el cu cîteva săptămîni în urmă.

Și sectorul zootehnic al gospodăriei colective s-a dezvoltat în ultimul timp. Unul dintre colectiviștii fruntași, care muncește cu entuziasm în gospodăria colectivă, e fără îndoială, îngrijitorul Gheorghe Constantin de la sectorul porcine (fotografia 2).

De o parte și de alta a drumurilor ce străbat comuna, au răsărit în toamna aceasta nenumărate locuințe noi, așa cum e și aceea a colectivistului Anghel Marin (fotografia 3) Aceasta este una dintre cele 146 case noi ale colectiviștilor din Coșereni, a căror gospodărie colectivă e milionară.

În cinstea zilei de 7 noiembrie

- *Chemarea la întrecerea socialistă în cinstea zilei de 7 Noiembrie, lansată de minerii de la Lonea, a cuprins întreg bazinul Văii Jiului.*
  Muncind cu avînt patriotic, harnicii mineri scot la lumină cantități tot mai mari de cărbune. Cantitatea de cărbune extrasă peste plan pînă în prezent, se ridică la aproape 60.000 tone.
- *Constructorii de la Șantierul Naval din Brăila, își îndeplinesc cu cinste angajamentele luate în cinstea măreței sărbători. Printre victoriile lor în producție, ei au înscris și o economie de 1.850.000 lei.*
- Muncitorii fabricii de încălțăminte „Ardeleana" din Alba Iulia se străduiesc să dea produse de cea mai bună calitate, realizînd totodată și economii de material. Cu materialul economisit de ei pînă acum se pot confecționa încă 900 perechi de pantofi.
- *Membrii gospodăriei agricole colective „Nikos Beloiannis" din comuna Bordei Verde, raionul Călmățui, participă din plin la acțiunea de electrificare a comunei. Pînă în prezent s-a instalat motorul, s-au înfipt stîlpii de-a lungul ulițelor, iar acum se lucrează de zor la întinsul firelor. Colectiviștii de aici au hotărît ca în ziua de 7 Noiembrie, lampa lui Ilici să se aprindă în întreaga comună.*
- Oamenii muncii din raionul Dej, regiunea Cluj, participă cu însuflețire la vaste lucrări de hidroameliorații, prin care sînt redate agriculturii sute de hectare de teren. De curînd, prin canalul săpat prin muncă patriotică între Cuzdrioara și Urișor au mai fost desecate încă 80 de hectare de teren.

Poștașul din Crișana

Pavel Trofim, poștașul din Crișana, un sătuc așezat nu pe meleagurile celor trei Crișuri cum l-ar arăta numele, ci la celălalt capăt al țării, în deltă, și-a luat și în dimineața aceasta geanta de piele în spate și a sărit sprinten în barcă. Cîțiva stropi grei de ploaie îl plesnesc peste față, dar el n-are timp să-i bage în seamă.

— S-o pornim, „murguțule", că mă așteaptă pescarii să le duc veștile și gazetele, își dă poștașul îndemn, împingînd lopețile butucănoase în apă și afundîndu-se cu barca în desișul trestiilor.

Cele două așezări pescărești, între care face cursa utemistul Pavel Trofim, se află într-un ungher de deltă, la o depărtare de aproape zece mile una de alta. Și cum pe aici singura cale de mers e aceea a bălților, se înțelege că barca servește drept cal poștașului.

Privind norii bolovănoși ce se învălmășesc peste vîrfurile trestiilor, înfiorîndu-le, Pavel visește încordat. Pe deasupra capului se aude țipătul cîte unui pescăruș zgribulindu-și penetul ca zăpada în suflarea vîntului tăios. Pavel ar fi putut să rămînă la căldurică azi, să plece mîine cu poșta. Dar acolo, în satul vecin, îl așteaptă pescarii! Cum ar mai da ochii cu ei... Cu moș Marcov, bunăoară, care, deși-i cu părul albit — are mai bine de 70 de ani — i-a cerut să-l aboneze la „Scînteia tineretului" că... se simte tînăr! Cum ar mai da ochii cu el, cu Chirilă Mezichin și ceilalți pescari vrednici, deprinși astăzi cu rostul slovelor la fel de bine ca și cu meșteșugul pescuitului?

...Uite, că se și zăresc casele cu acoperișurile țuguiate în lumină! Colo, lîngă clădirea nouă a școlii de pe malul apei e chiar casa lui moș Marcov! Parcă-i și vede pe pescari, înconjurîndu-l bucuroși din toate părțile, împărțindu-le gazetele cu miros proaspăt de cerneală, lumina slovelor de care erau lipsiți altădată, cînd stăpînea pe aici gîrbaciul cherhanagiului lacom.

Trăgînd îmbujorat barca la mal, Pavel Trofim se simte sprinten de parcă nu s-ar fi luptat mai bine de două ore cu valurile și suflarea de gheață a vîntului. O bucurie lăuntrică i se citește în limpezi[illegible] ochilor: mulțumirea și mîndria că duce pînă în colțișorul acesta de deltă cuvîntul înflăcărat al partidului, cuvîntul mobilizator așternut în slovele gazetelor, pe care pescarii le așteaptă în fiecare zi cu aceeași nerăbdare.

AL. DINU IFRIM

Pentru pacea lumii

In timpul vizitei sale la New York, tovarăşul N. S. Hruşciov a mers şi la sediul Organizaţiei Naţiunilor Unite unde într-o adunare generală a rostit un important discurs. El a prezentat în numele guvernului sovietic propuneri de însemnătate istorică în legătură cu dezarmarea generală şi totală în decurs de patru ani.

Astăzi cînd, datorită dezvoltării ştiinţei şi tehnicii, există arme de o putere distructivă necunoscută pînă acum şi cînd un nou război ar aduce omenirii pierderi nemăsurat de mari, singura cale pentru scutirea omenirii de un asemenea pericol este lichidarea tuturor mijloacelor de ducere a războiului.

De aceea propunerile guvernului Uniunii Sovietice în problema dezarmării au fost primite cu un viu interes de către întreaga omenire doritoare de pace. Ele corespund întru total intereselor vitale ale popoarelor lumii, ale tuturor statelor, indiferent de orînduirea lor socială.

Prin declaraţia sa, guvernul R. P. Romîne se alătură chemării lansate de guvernul sovietic de a înfăptui propunerile privitoare la dezarmarea generală şi totală.

La ambasadele U.R.S.S. din diferite ţări sosesc zilnic scrisori semnate de oameni simpli din lumea întreagă, prin care îşi exprimă aprobarea şi sprijinul lor înflăcărat. Iată cîteva cuvinte din scrisoarea londonezului John Gold sosită la ambasada U.R.S.S. din Londra: „Admirăm sincer eforturile lui N. S. Hruşciov îndreptate spre realizarea unei dezarmări generale. Noi vom spune totdeauna copiilor noştri despre această năzuinţă de a crea o lume în care ei să poată trăi, o lume a prieteniei şi liniştii".

La Djakarta, cuvintele preşedintelui Sukarno subliniază importanţa recentelor propuneri ale lui N. S. Hruşciov cu privire la dezarmarea generală şi totală spunind că adoptarea lor „ar lipsi marile puteri de posibilitatea de a duce un război nimicitor. Din acest punct de vedere propunerile sînt mărețe şi trebuie studiate cît se poate de temeinic".

In acelaşi timp însă, unii reprezentanţi ai politicii aşa numitului „război rece" caută să semene neîncredere în posibilităţile de aplicare ale acestor propuneri de importanţă mondială. In cadrul lucrărilor Adunării Generale O.N.U., Couve de Murville, ministrul Afacerilor Externe al Franţei a numit justă şi rodnică ideea dezarmării generale şi totale formulată de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. de la tribuna Adunării Generale. El şi-a arătat însă, imediat îndoiala că discutarea propunerilor sovietice în Adunarea Generală va face posibilă găsirea unor metode pentru realizarea lor. In continuare el a declarat că Franţa va efectua experienţe cu arma nucleară în deşertul Sahara întrucît nu există încă un acord cu privire la interzicerea acestor experienţe.

Unde vor să ducă popoarele asemenea reprezentanţi ai statelor e clar: la război, la nimicire.

Dar în marea majoritate a ţărilor se manifestă din partea guvernelor înţelegerea necesităţii de a acorda o atenţie deplină propunerilor guvernului sovietic menite să soluţioneze cea mai importantă problemă a vieţii internaţionale: problema păcii.

Glasul unit al oamenilor cinstiţi din lumea întreagă răsună tot mai puternic. Popoarele lumii sprijină cu căldură propunerile de uriaşă însemnătate istorică ale Uniunii Sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală. Popoarele luptă pentru pacea lumii.

PRIN CONTINENTUL SOVIETIC

Oraşul de lîngă Moscova

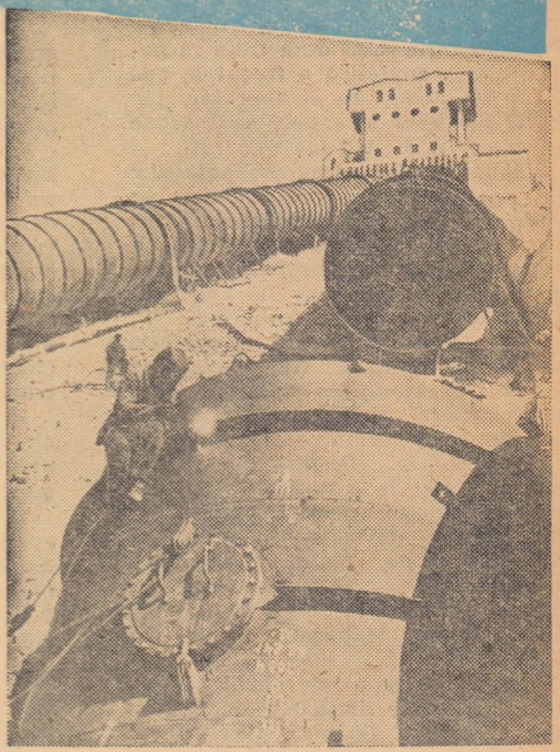
Nu departe de grandioasa clădire a vestitei Universităţi din Moscova Lomonosov, se înalţă un adevărat oraş cu clădiri noi, impunătoare, făcute să dureze o veşnicie. E vorba de noul cartier de locuinţe construite în partea de sud-vest a Moscovei, care în curînd vor primi în confortabilele lor apartamente nu mai puţin de 900.000 de locuitori!

Grandioasa operă a construcţiilor de locuinţe se desfăşoară nu numai aici, ci pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice. Astfel, potrivit septenalului, pînă în 1965 se vor construi în Uniunea Sovietică 15.000.000 de apartamente, acestea în afară de cele 7.000.000 de locuinţe destinate colhozurilor.

Fîntîni arteziene în deşert

Oamenii sovietici de specialitate au constatat că pentru fertilizarea deşertului sînt mai rentabile fîntînile arteziene faţă de sistemele de irigaţie ce se bazează pe canale. Marele puţ artezian, adînc de peste o jumătate de kilometru, care a fost săpat nu de mult în regiunea sudică a deşertului Muin-Kum din Kazahstan, furnizează peste 80 de litri de apă potabilă pe secundă.

Cercetările minuţioase ale geologilor sovietici au dus şi la descoperirea, în această regiune, a unei imense mări subterane. Comorile de apă limpede vor fi aduse în curînd la suprafaţă cu ajutorul a sute de fîntîni arteziene. Ele vor asigura continua împrospătare a întinselor fîneţe din regiunile Muin-Kum şi Bet-Pak-Dalo.

Pe cursul căderii de apă de la Sevan—Razdan, din R.S.S. Armeană, se înalţă o grandioasă hidrocentrală, care va fi dată în funcţiune în curînd, în cinstea aniversării Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. In fotografie, hidromontorii lucrînd de zor la instalarea ultimelor conducte de apă.

Un grup de oameni sovietici la odihnă, în frumoasa staţiune balneară gruzină de la Thaltubo.

Clipe de neuitat

Turneul Ansamblului Artistic al U.T.M. în Uniunea Sovietică a constituit un bun prilej de a ne exprima prin arta, cîntecele şi jocurile noastre marea dragoste şi recunoştinţă pe care poporul nostru o poartă poporului sovietic eliberator.

Numeroase au fost manifestările culturale şi artistice care au avut loc în Uniunea Sovietică cu ocazia sărbătoririi celei de a XV-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist. In cadrul Decadei Artei şi Culturii Romîneşti, organizată în Republica Sovietică Socialistă Bielorusă, la care am luat şi noi parte, ansamblul nostru a prezentat mai multe spectacole: la Minsk, Vitebsk, Gomel, în parcuri şi fabrici, în teatre şi studiouri de televiziune. Pretutindeni, în aceste minunate oraşe reînălţate din groaznica distrugere provocată de război, prin munca plină de abnegaţie a eroicului popor bielorus, am fost înconjuraţi de dragostea caldă şi prietenia sinceră a întregului popor. Artiştii ansamblului nostru au fost deseori aplaudaţi la scenă deschisă, ca o preţuire a artei noastre populare.

După încheierea decadei, care a însemnat o puternică manifestare a prieteniei romîno-beloruse, ansamblul şi-a continuat turneul prezentînd spectacole în Ucraina sovietică, la Lvov, Sevastopol, Yalta, Simferopol, Odesa, şi în R.S.S. Moldovenească, la Chişinău.

Multe spectacole au fost transmise de posturile de radio şi televiziune, iar unele părţi din programul nostru au fost filmate. Ansamblul, sol al tineretului liber şi fericit al ţării noastre, a fost primit peste tot cu aceeaşi dragoste şi căldură de oamenii sovietici. Florile, simbol al dragostei şi prieteniei sincere, au umplut scenele pe care au evoluat tinerii noştri dansatori şi cîntăreţi. Ei vor păstra multă vreme amintirea acestor clipe emoţionante, de neuitat. Preţuirea arătată muzicii şi dansurilor poporului nostru, a fost de a dreptul emoţionantă. La unele spectacole în aer liber, deşi se întîmpla uneori să fie frig sau ploaie, asistau mii de spectatori care aplaudau îndelung cîntecele şi dansurile noastre.

Cu prilejul turneului au avut loc şi rodnice schimburi de experienţă cu Ansamblul de Stat de cîntece şi dansuri al R.S.S. Bieloruse şi cu Ansamblul Moldovenesc. Artiştii din aceste minunate colective sînt vechi prieteni ai tinerilor din ansamblul nostru, încă de la întîlnirile din cadrul festivalurilor mondiale de la Bucureşti, Moscova sau Viena.

Darurile primite de Ansamblul nostru, constituie tot atîtea dovezi ale caldei aprecieri aduse artei şi folclorului patriei noastre. Nepreţuite sînt tablourile şi covoarele cu chipul lui Lenin, instrumentele populare bieloruse şi diplomele primite din partea Oraşului Erou-Sevastopol şi a Flotei Mării Negre. Ne vom aminti mereu de ospitalitatea şi prietenia marelui popor sovietic, de minunatele zile petrecute în mijlocul lor.

MARIN CONSTANTIN
Directorul Ansamblului Artistic al U.T.M.

Membrii ansamblului artistic U.T.M. vizitînd Fabrica de ceasuri „Zarea" din Minsk.

DE LA O SAPTAMINA LA ALTA

„Ne-a plăcut foarte mult" — *astfel şi-a exprimat impresia despre spărgătorul de gheaţă atomic „Lenin". John McCone, preşedintele Comisiei americane pentru energia atomică, care, împreună cu soţia şi cu un grup de cunoscuţi specialişti americani în problemele energiei atomice, fac o călătorie prin Uniunea Sovietică şi au vizitat la 10 octombrie această navă.*

Timp de patru ore oaspeţii americani au cercetat cu interes nava atomică.

★

La 12 octombrie, la Uzina metalurgică din Bhilai (India), care se construieşte cu ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, a fost pus în funcţiune primul cuptor Martin.

★

După cum relatează ziarul „Hurriyet", în ultimele şase luni au fost evacuaţi din Istambul, din ordinul autorităţilor turceşti, aproximativ 15.000 de şomeri veniţi din diferitele provincii pentru a căuta de lucru.

NOUTĂŢI TEHNICE · reportaj · reportaj · ştiri · informaţii · NOUTĂŢI TEHNICE · reportaj

JURNAL DE BORD

Stația automată interplanetară continuă să se deplaseze cu precizie pe orbita stabilită

6 octombrie. Cea de a treia rachetă cosmică sovietică a trecut la cea mai mică depărtare de suprafața Lunii (7.000 km) și a continuat să se deplaseze ocolind Luna.

Așadar, stația automată interplanetară a realizat o performanță balistico-astronautică excepțională. Ea s-a deplasat cu o siguranță uimitoare, conform calculelor și parcurge în momentul de față una din cele mai ample faze ale zborului său.

Racheta se deplasează cu precizie pe orbita stabilită. Aparatajul de măsurători științifice, bateriile solare și sursele chimice de alimentare funcționează normal.

7 octombrie. După ce a depășit punctul aflat la o distanță minimă de Lună, stația automată interplanetară, ocolind Luna, continuă să se îndepărteze de Pămînt și de Lună. La ora 20 stația interplanetară se afla la o depărtare de 126.000 km de Lună și la o depărtare de 417.000 km de Pămînt.

Stația automată interplanetară va continua să se depărteze de Pămînt ajungînd la 10 octombrie a.c. la distanța maximă de 470.000 km. Apoi stația interplanetară va începe să se apropie de Pămînt și va trece pe lîngă el la 18 octombrie. Distanța cea mai mică de Pămînt va fi de aproximativ 40.000 km.

8 octombrie. Și în această zi stația interplanetară a fost „interogată" de pe Pămînt, ca de-obicei, asupra îndeplinirii „misiunii sale". Stația interplanetară, după ce a ocolit Luna, continuă să se apropie de punctul de depărtare maximă de Pămînt.

Zborul rachetei cosmice dovedește tot mai mult că fiecare etapă parcursă e un nou succes al științei și tehnicii sovietice.

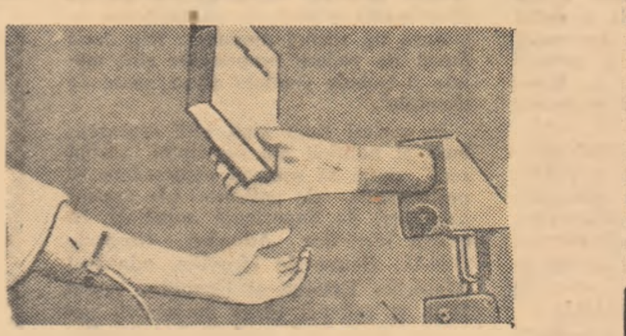
10 octombrie. Cea de-a treia rachetă cosmică sovietică a atins punctul cel mai îndepărtat de Pămînt.

12 octombrie. După ce a trecut de apogeu (punctul cel mai îndepartat de Pămînt) stația automată interplanetară a început să se apropie de Pămînt și la ora 20, ora Moscovei, ea se găsea la o depărtare de Pămînt de 456.000 km. Stația automată interplanetară continuă să înainteze pe orbita stabilită.

Aparatajul instalat la bordul stației continuă să funcționeze normal.

Știința

„Mîini fermecate"

Vizitatorii expoziției mondiale de la Bruxelles au întîlnit, în pavilionul sovietic, printre nenumăratele exponate și un aparat cu totul neobișnuit. Pe un postament de metal și masă plastică, era așezat un model al mîinii omului. Pe același postament se afla o brățară metalică, asemănătoare curelei de la un ceas de mînă, legată cu un șnur electric. Asistentul, care deservea aparatul, oferea la cererea oricărui vizitator al expoziției brățara, îi cerea să și-o pună pe mînă și apoi să-și închipuie că strînge pumnul. Vă dați seama cît de mare îi era uimirea vizitatorului cînd răspunzînd gîndului său, mîna artificială de pe postament strîngea pumnul. Dar nu numai atît, vizitatorul putea, fără să miște un deget, să strîngă și să desfacă mîna artificială, fie mai încet, fie mai repede, el putea, de pildă, să spargă o nucă, sau, dimpotrivă, să transporte cu grijă, dintr-un loc într-altul, un obiect din cea mai fragilă sticlă. Era de-ajuns numai să se gîndească la acest lucru.

Această „minune" a tehnicii a fost creată pentru prima oară de către oamenii de știință sovietici în anul 1957. De atunci cercetările specialiștilor sovietici au fost îndreptate spre perfecționarea „mîinii artificiale". Ei au realizat noi modele din ce în ce mai perfecționate. Și se înțelege că aceste creații au cerut aplicarea a numeroase realizări din diferite domenii ale științei și tehnicii.

Dar vă întrebați desigur pentru ce a fost nevoie de crearea acestor „mîini fermecate"?

Intrebarea aduce după sine numeroase răspunsuri căci astfel de mecanisme își găsesc aplicare în cele mai diferite domenii. Perfecționarea lor va face posibile lucruri azi de neînchipuit. Se știe că un om la zeci și sute de kilometri de locul său de muncă poate să facă azi controlul cu ajutorul televiziunii. Dar cu ajutorul unor asemenea mecanisme se va ajunge ca de la mari distanțe să poată efectua și operațiunile necesare, pînă în locurile cele mai greu accesibile fără măcar să miște o mînă. Cu astfel de mîini acționate de biocurenți (curenți electrici care iau naștere în organism) pot fi înzestrate batisferele coborîte la adîncimi mari, navele cosmice, laboratoarele atomice etc. Si, bineînțeles, deosebit de interesantă este aplicarea lor în medicină. Inchipuiți-vă ce înseamnă această realizare pentru cineva care și-a pierdut o mînă!

In sfîrșit, imaginați-vă că tot datorită conducerii mașinilor fără participarea mușchilor, un pilot ar conduce avionul executînd zboruri cu evoluții complicate fără să țină în mîini pîrghiile de conducere. S-ar elimina astfel verigile intermediare ale mișcării mușchilor, care aduc după sine oarecari întîrzieri și imprecizii în conducerea unui avion cu viteze ca acele de astăzi.

Și acum priviți imaginile alăturate care înfățișează felul în care este văzută de către desenatori, aplicarea epocalei realizări a științei și tehnicii sovietice: „mîna artificială".

F. BALAN

CHIMIA MODERNĂ AJUTĂ... AGRICULTURA

1. Varul nu numai că-ți face casa albă dar... îți crește și plantele! Astfel este dacă tratezi așa numitul „sol acid" cu var.

2. Ne predăm! strigă ei îngroziți. Preparatele chimice sînt cele mai sigure arme împotriva dăunătorilor.

3. — Dar fructele dumneavoastră nu sînt coapte...

— Nu-i nimic, pompăm în pachet puțină etilenă și... ce coapte sînt fructele acum căci gazul numit etilenă ajută la coacerea rapidă a fructelor și legumelor!

FEL de FEL

In regiunea petroliferă Groznîi din U.R.S.S. funcționarea sondelor — și e vorba de sute — este condusă de la distanță. Aparate speciale supraveghează nu numai mersul acestor complicate aparate de extragere a țițeiului, ci și stațiunile de compresoare, precum și pe cele de pompare a apei.

Datorită acestei realizări, munca de noapte a fost ușurată și redusă, iar productivitatea a crescut cu 20 la sută.

★

In Șanhai, la fabrica nr. 3 de articole din mase plastice, au fost confecționate pentru prima oară flori parfumate din masă plastică, multicoloră. Florile acestea nu se ofilesc niciodată. Ele pot fi spălate și multă vreme își păstrează parfumul pe care li-l dă o esență specială.

Din mase plastice au fost lucrate de pildă garoafe roșii, orhidee albe, crizanteme și trandafiri, fiecare cu parfumul lor.

★

Un „zgirie-nori" a apărut de foarte puțină vreme într-un sat din Ungaria. De ce se numește astfel? Pentru că are 150 de apartamente. In fiecare din ele locuiește cîte o pereche de porumbei sălbatici care își procură singuri hrana. Numai în timpul iernii, cînd pentru scurtă vreme pămîntul se acoperă cu zăpadă, proprietarul acestei hulubării neobișnuite își hrănește „locatarii".

ANIMALE „SACRE"

de I. Akimușkin

Intunericul neștiinței l-a făcut întotdeauna pe om, să se teamă de fenomenele naturii înconjurătoare. Necunoscîndu-le adevărata explicație, el le atribuia unor puteri supranaturale, care puteau fi bune sau rele. Lucrul acesta convenea de minune claselor exploatatoare pentru a abate astfel atenția poporului de la adevărata cauză a tuturor necazurilor: exploatarea.

In materialul care urmează puteți vedea ce însemnau pentru vechile popoare așa zisele „animale sfinte"

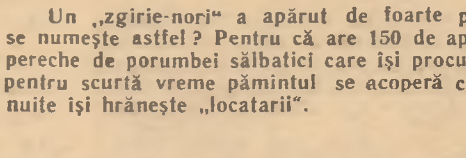
Pe întinsul deșertului înaintează în rînduri nesfîrșite coloanele unei oști. O mare de lănci se leagănă deasupra lor ca o pădure de fier. Trec care de luptă, ridicînd nori de praf. Este oastea fără de număr a faraonului, care a pornit în marș. Dar, deodată se aud strigăte se opresc din mers coloanele din față, rîndurile din spate se lovesc de cele din față, răsună zăngănit de fier și se aud gemetele oamenilor călcați în picioare...

Ce s-a întîmplat? Poate că o prăpastie adîncă s-a deschis sub picioarele oștenilor din față, sau i-au oprit fără veste lăncile unei oști vrăjmașe?

Nu. Voi nici nu ați băgat de seamă piedica „de netrecut" care, ca o vrajă a oprit în loc oastea de multe mii de egipteni. Pe drum un gîndac negru împingea greoi un rotogol de bălegar. Asta-i toată piedica: gîndacul acesta era „sacru" în străvechea țară a piramidelor și nimeni nu se încumeta să se atingă de el și să-l stingherească în munca sa. Preoții egipteni din antichitate făceau norodul să creadă că rotogolul împins de un gîndac negru de bălegar simbolizează mișcarea soarelui pe cer.

Oamenii de știință au dovedit prin experiențe că gîndacul de bălegar este o vietate foarte puțin inteligentă. Cînd împinge rotogolul de bălegar, face niște mișcări, parcă învățate o dată pentru totdeauna, dar mișcări instinctive.

Și cînd vă gîndiți că unei astfel de vietăți lipsite de inteligență, i se ploconeau oamenii în antichitate, o considerau drept o ființă „sacră", îi înălțau temple și-i închinau basoreliefe!

Credința în animale „sacre" se bazează întotdeauna pe o anumită trăsătură lipsită de importanță în comportarea animalului, dar pe care oamenii din antichitate neștiind să și-o explice o leagă puternic de cîte un fenomen al naturii care-l impresionează puternic.

De pildă, cinstirea păsării ibis în Egiptul antic era determinată de faptul că această pasăre venea în valea Nilului în perioada revărsărilor binefăcătoare ale apelor lui. Ori, de revărsarea apelor Nilului depindea bunăstarea locuitorilor vechiului Egipt. Observînd că după venirea ibișilor începea revărsarea Nilului, oamenii au început să creadă că aceste păsări sînt niște ființe atotputernice care conduc cursul apelor fluviului binefăcător.

(Va urma)

ȘCOALA CAMPIONILOR

La școala cu program special de cultură fizică și sport din București s-au înscris o serie dintre copiii însuflețiți de sentimente frumoase față de sport.

Pe terenul special amenajat din calea Dorobanți, ziua întreagă e veselie. Parcă acești mici sportivi vor să dovedească încăodată că sportul emană voioșie, bucurie, optimism.

Deocamdată viitorii campioni se antrenează.

Sub îndrumarea atentă a profesoarei Stănescu Elisabeta, clasele a VI-a A și B se întrec pe pista terenului. E un adevărat complex sportiv cu teren de baschet, de volei, cu sală de gimnastică, cu groapă pentru săritura în lungime și-n înălțime, cu pistă pentru alergări.

Fetele, cu deosebită grație-n mișcări, execută la comanda profesoarei jocul de glezne. Apoi săritura ca mingea cu bătaia palmelor deasupra capului. Miinile, în ridicare și-n coborîre parcă sînt aripi vioi fluturate de-un stol de rîndunici.

Dar aceasta a fost o simplă încălzire. Urmează întrecerea la alergări pe 30.40 și 60 m. Străduința pe care o depun la antrenamente te face să-i vezi în viitor răspunzînd victorioși aplauzelor din tribunele marilor stadioane. Printre alergătoare se găsesc membre ale echipei care a cîștigat în vară cursa de 4 X 60 m fete la Spartachiada pionierilor și școlarilor.

Rădulescu Gabriela, bunăoară, cîștigătoarea întrecerii de-acum cu rezultate bune (4.8 pe 30 m și 8.8 pe 60 m) este o speranță a școlii. Ea nu se arată însă mulțumită de rezultate niciodată.

Dar ce larmă se aude? Fetele, în mica pauză, strigă unui coleg:

— Te-ntrec babele, Murgila! Corul de fete îl intimidează puțin, dar Murgilă mai găsește resurse să iasă învingător. Băieții se pregăteau pe lîngă pistă, pentru întreceri.

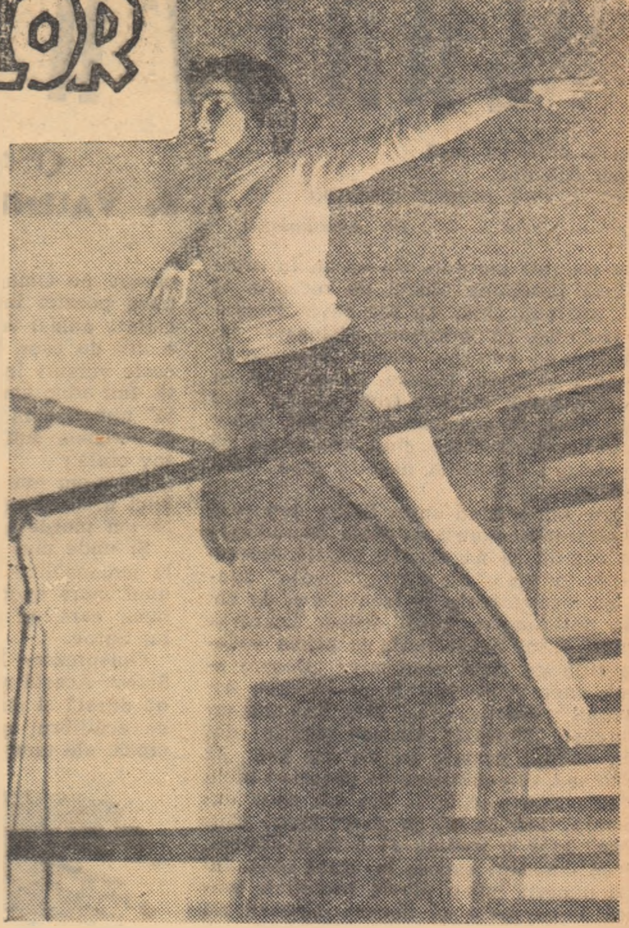
Intr-adevăr, fetele trec la groapa de sărituri, lăsînd loc liber băieților la alergări. Și băieții se pot mîndri cu o echipă campioană: 4 X 40 m, la Spartachiada de vară a pionierilor și școlarilor. Printre ei, iată-i pe doi dintre membrii echipei campioane: Irimia Șerban și Ionescu Ion.

Tovarășul profesor Sebeși Adam urmărește cu atenție modul cum se ia startul, cum se aleargă pe culoar, momentul în care alergătorul prinde viteza cea mai mare.

Dar în timpul cînd acele cronometrului aleargă cu viteza sprinterilor, Vișan Dumitru din clasa a VI-a și Mihai Petru dintr-a V-a fac tumbe, pe lîngă pistă. Sînt doi dintre cei mai buni gimnaști.

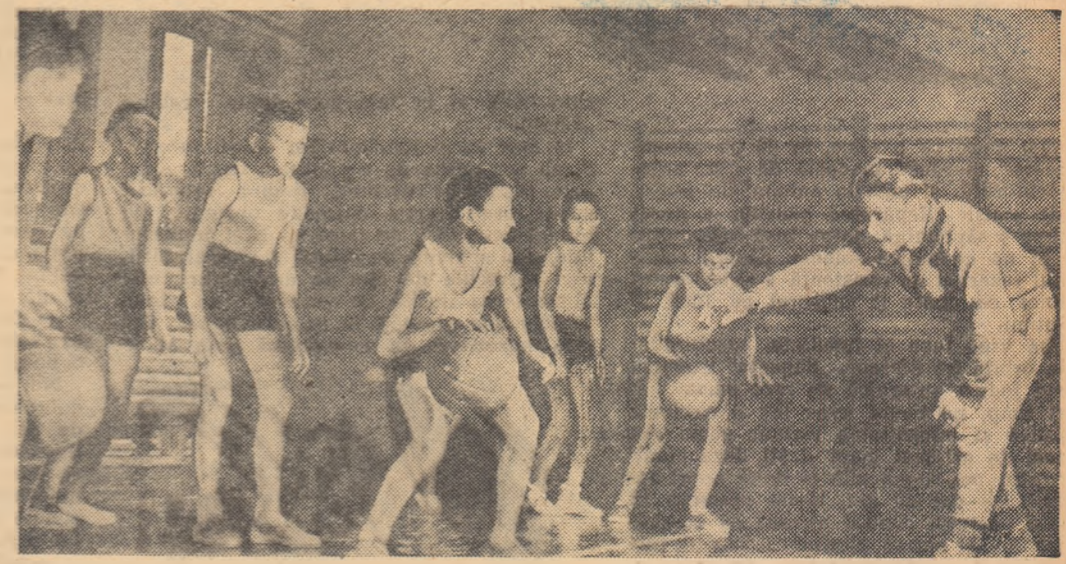
Veselia crește mereu. Toamna a început să scuture frunzele. E răcoare. In curînd ei vor face antrenamentele la sală. Ii așteaptă noi concursuri și rezultate mereu mai bune. Să le dorim succes și să visăm cu ei la clipele cînd pe mari stadioane îi vom aplauda pentru victorii în competiții internaționale. Să-i lăsăm veseli cum sînt, molipsitori în veselia lor, pentru că sportul este izvor de veselie și de optimism.

GH. D. VASILE

Și cu activitatea în sală se pot mîndri micii sportivi. Cine ar bănui că gimnasta Știrbu Zoia din fotografie, este numai în clasa a VI-a!

Atenție încordată, agerime, rapiditate în mișcări... Handbaliștii se antrenează sub îndrumarea atentă a profesorului.

La sportivii de la Bucovăț

Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Bucovăț, raionul Craiova și-au amenajat și ei un teren de sport. Nu-i prea mare, însă toți sportivii unității au loc suficient unde să se antreneze și unde să-și susțină întrecerile — și echipa de fotbal, și cea de handbal, și cea de volei, etc. Adeseori vin aici și atleții. Au și ei locul lor.

Intr-una din zile au apărut pe teren cîțiva băieți dintr-a VI-a.

— Am venit și noi să ne antrenăm, spuse Rotaru Nicolae, din clasa a VI-a A. Am învățat să jucăm oina și vrem să ne pregătim...

Băieții s-au sfătuit îndelung. Unii nu prea erau de acord.

— Ce mai veniți și voi, îi luă la rost Petrică, din echipa de fotbal. Noi trebuie să ne antrenăm mai mult, doar ne pregătim pentru Spartachiada pionierilor și școlarilor din anul acesta.

— Dar și noi vrem să participăm la întrecerile Spartachiadei, îi răspunse Nicu.

— Fi, dacă-i așa, atunci...

Și, sportivii au trecut în programul lor două zile de antrenament și pentru echipele de oină. Oina e un sport național frumos, interesant și apoi toți ar fi mîndri ca școala lor să se prezinte la Spartachiadă cu patru echipe în loc de trei, cum s-au prezentat pînă acum.

Din ziua aceea, jucătorii de oină au venit cu regularitate pe teren să se antreneze. Unii dintre colegii lor începuseră chiar să facă aprecieri. „Echipa celor dintr-a VI-a B e mai bună", „ba cea de la a VI-a A...". Părerile erau împărțite dar asta, numai pînă acum cîteva zile cînd în școală s-a răspîndit vestea: „Clasele a VI-a au meci de oină!". La ora fixată s-au adunat pe teren aproape toți copiii. Era un eveniment însemnat, doar se juca primul meci de oină din școala lor. Ce zarvă a fost! De îndată ce-a început jocul, s-au și auzit încurajările spectatorilor.

— Hai, Costică!... Fugi mai repede, să nu te lovească, hai...!

Primul meci s-a terminat cu victoria celor din echipa clasei a VI-a A. Ei au înscris șapte puncte. Ceilalți, niciunul. Rezultatul i-a bucurat mult pe învingători. Cu toate astea cei dintr-a VI-a B nu s-au descurajat. „Ne vom antrena mai mult, au hotărît ei. După următorul meci vom vedea cine va merge la Spartachiadă...".

AL. MIHU

Pionierii germani îndrăgesc sportul

Aceasta o demonstrează și intensa activitate sportivă pe care o desfășoară pionierii unității „Marx-Engels" din Kleinpaschleben.

In cinstea celei de a X-a aniversări a Republicii Democrate Germane, toți pionierii claselor 5—8 au luat startul în probele sportive din „Cea de a IV-a ediție a jocurilor școlare atletice internaționale".

In primăvară, la concursurile republicane, pionierii din Kleinpaschleben au obținut titlul de cea mai bună unitate sportivă din regiune. Din 60 de pionieri, 48 au obținut insigna de sportiv. In școala lor există un panou al recordurilor școlare pe care ei caută să le doboare. Vechii pionieri care acum doi ani luptau la jocurile școlare atletice pentru a obține puncte pentru unitatea lor, Heinz Adler și Jürgen Karsten instruiesc astăzi pe noii atleți ai unității din care au făcut parte. In timp ce Heinz conduce antrenamentele alergătorilor la viteză (vezi fotografia), Jürgen se ocupă de săritori. In același timp amîndoi se ocupă intens de cele 6 echipe de handbal (3 de fete și 3 de băieți) care au dat pînă acuma rezultate foarte bune.

Antrenîndu-se cu perseverență și respectînd cu strășnicie programul zilnic de gimnastică, pionierii unității din Kleinpaschleben sînt convinși că multe probe de pe tabela recordurilor școlare vor fi cîștigate de ei.

Din sportul celor mari

FOTBAL

Duminică s-a reluat campionatul categoriei A la fotbal care, cu o etapă înainte, fusese întrerupt datorită meciurilor de verificare pe care atît lotul A cît și lotul B le-au susținut cu formațiile Motor Zwickau (R.D.G.) și Dyosgyöri V.T.K. (R.P.U.) în vederea întîlnirilor dintre reprezentativele țării noastre și reprezentativele Republicii Populare Bulgaria de la 8 noiembrie.

In Capitală, pe Stadionul 23 August s-au întîlnit echipele Progresul—U. T. A. și C.C.A.—Minerul Lupeni. Deși Progresul a dominat mai mult în cîmp, ratînd multe ocazii de gol partida s-a terminat la egalitate: 1—1. In acest meci fostul pionier Pîrcălab, o speranță a fotbalului nostru, a dovedit încă odată că merită locul pe care îl ocupă în lotul A.

C.C.A., în întîlnirea cu Minerul, a demonstrat încă odată că este cea mai tehnică echipă din țara noastră. Rezultatul: 6—1 pentru C.C.A.

In țară, Rapid a pierdut din nou, de astă dată în fața Farului cu 1—0. O surpriză o constituie meciul de la Ploești în care dinamoviștii bucureșteni au învins Petrolul cu 2—0. La Cluj, Știința și Dinamo Bacău și-au împărțit punctele între ele: 1—1; iar Steagul Roșu a dispus de Jiul cu 3—2.

La închiderea acestei etape, în fruntea clasamentului continuă să fie U.T.A., urmată de Steagul Roșu.

★

Din întîlnirile de fotbal de peste hotare amintim partida dintre reprezentativele R.P. Bulgaria și Franței care s-a terminat cu victoria primei echipe prin golul înscris de Kolev. La Belgrad reprezentativa R. P. Ungare a întrecut pe aceea a R.P.F. Iugoslavia cu 4—2 iar la Budapesta echipa secundă a țării a dispus de formația secundă a R.P.F. Iugoslavia cu 4—0.

Din junglа sportului capitalist

„Asigurări..."

E greu să vezi vreo legătură între sport și... frigidere. Numai un capitalist lipsit de scrupule, cum e patronul fabricii de răcitoare „Ignes" din Italia a putut găsi o asemenea legătură. Și încă una din care să poată stoarce ceva bănet...

A pus, așadar, mîna pe renumitul campion ciclist Ercole Baldoni, căruia i-a cerut să semneze un angajament pe 3 ani. În schimbul unui salariu fix — prin care ciclistul își vede oarecum mai asigurată pîinea — Baldoni va cutreiera drumurile Italiei, îmbrăcat cu un tricou purtînd marca fabricii „Ignes". La fiecare etapă, campionul se va strădui să dovedească celor veniți să-l aplaude că măiestria sportivă și-o datorește faptului că... frigiderele „Ignes" sînt cele mai bune!...

Aceasta însă, nu e totul. Dacă Baldoni își frînge cumva picioarele pe drum? Fiți pe pace, a avut grijă patronul și de asta! Temîndu-se că, în timpul cursei, campionul va suferi vreun accident și nu va mai avea cine să-i facă reclamă, patronul a asigurat, la o societate anume, picioarele ciclistului pentru suma de 420.000.000 lire italiene. Dacă Baldoni își va frînge deci, picioarele și nu va mai putea pedala, banii, nici vorbă că nu-i va încasa ciclistul, ci patronul de la „Ignes". Doar n-o să rămînă tocmai rechinul în pagubă...

PLANETA ALBASTRĂ

(Fragment)

de VALENTINA JURAVLIOVA

În nici o teoremă încă
N-a fost calculat
Avîntul în zbor pe-aripi omenești.

(P. Antokolski)

Eram socotiți pierduți. Cu un an în urmă cînd încă funcționa blocul de recepție al stației, auzisem chiar eu așa ceva. Pămîntul transmitea că astronava „Săgeata“ nimerise într-un puternic curent meteoric și, după cum se pare, pierise. Despre noi au fost spuse multe cuvinte frumoase pe care nu știu dacă le meritam pe deplin. Șatov avea perfectă dreptate cînd observase că știrile despre dispariția noastră erau vădit exagerate.

Printre altele fiind spus, Șatov depusese toate eforturile pentru ca acele comunicate de pe Pămînt să nu rămînă simplă eroare. Și nu-i de loc vina lui dacă „Săgeata“ avariată, cu dispozitivele de legătură și de comandă deteriorate totuși scăpă. Lucrarea științifică a lui Șatov purta la prima vedere un titlu cu totul academic: „Despre alegerea unor coeficienți la proiectarea astronavelor“ Practic, acest titlu însemna următoarele: „Săgeata“ plecase pentru doi ani în spațiul cosmic pentru ca, hai să spunem așa să controleze pe propria-i piele rezistența construcției“... Era un zbor experimental. Dar ce fel de zbor! Șatov căuta primejdiile și trebuie să o recunoaștem, avea un deosebit succes în acest sens. Intîi am nimerit într-o ploaie torențială meteorică și cu toate că fiecare meteorit nu

era mai mare ca o alice, în 20 de minute „Săgeata“ pierduse manșele de gaz, antena locatorului și ambele antene ale postului de emisie. Repararea găurilor a durat aproape o săptămînă. Șatov însă era mulțumit. El ne comunică solemn, despre coeficientul rezervei de rezistență a exteriorului corăbiei că poate fi micșorat cu încă 25 de sutimi.

După vreo lună și jumătate, apropiindu-se de orbita lui Mercur, „Săgeata“ traversă o fîșie foarte puternică de raze gama. In acest timp, pe Soare avea loc o explozie gigantică și intensitatea razelor gama era de zeci de ori mai mare decît doza admisă pentru om. Două zile și două nopți înghesuiți ca vai de noi, le-am petrecut în camera postului central apărați de ecranele speciale de plumb. Notîndu-și într-un jurnal indicațiile dozimetrului de radiație, Șatov îmi spuse că acum coeficientul de apărare a acestor ecrane a fost prea ridicat la proiectare și că el trebuie micșorat în medie cu 3 zecimi. Trebuie să spunem că creîndu-l pe Șatov, natura nu se zgîrcise la determinarea multor coeficienți. Rezervele energiei vitale ale lui Șatov, erau pe drept cuvînt de nesecat. Inalt, foarte solid el ocupa aproape întregul spațiu din cabina mică a astronavei. Costumul metalizat care ne-a dat posibilitatea să suportăm lipsa de gravitate în cîmpul magnetic, se vede, că n-a fost prevăzut pentru mișcările repezite ale lui Șatov. De aceea, îndeplinindu-mi funcțiunile de pilot de bord, eu eram nevoit să-l fac și pe doctorul. Șatov avea un singur cusur: îl iubea grozav pe Omar Haiam. Eu nu sînt împotriva poeziei însă, să asculți un an și jumătate numai versurile lui Omar Haiam, nu e atît de ușor. Mai ales că Șatov citea aceste versuri în vremea cea mai nepotrivită. Imi aduc aminte că atunci cînd „Săgeata“ nimerise în ploaia meteorică torențială și scrîșnea sub loviturile meteoriților, Șatov cînta:

„Noi n-om mai fi! Dar lumea va trăi!
Nici urmă doar! Dar lumea va trăi!
Ne-om pierde-n veci! Dar lumea va trăi!“

Și unde mai pui că Șatov cînta versurile melancolice ale lui Haiam pe motivele unui marș sportiv. Părea că nu-i forță în lume care ar putea să-i strice dispoziția lui Șatov.

Optsprezece luni m-am aflat alături de Șatov. Acesta era primul meu zbor de lungă durată și eu am început să înțeleg de ce echilibrul este una din calitățile principale ale unui astronaut. E suficient să închid ochii și în fața mea apare cabina „Săgeții“.

In acel an și jumătate am obosit grozav. Și nu era vorba de o oboseală fizică. Avariile, munca înfrigurată, timpul reparării navei, erau numai episoade obișnuite pe fondul activității de fiece zi. Nici înghesuiala, nici schimbarea bruscă a temperaturii, nici serviciile de cîte 24 de ceasuri, nici alimentarea lipsită de variație, nu erau principalele greutăți în calea noastră. Cel mai îngrozitor, în adevăratul sens al acestui cuvînt, era sentimentul pericolului ce se mișca spre tine cu o viteză de neînchipuit. Sentimentul acesta îl cunosc toți astronauții. Noi însă îl simțeam și mai ascuțit poate pentru că postul nostru de emisie și televizorul erau deteriorate de razele gama și aproape un an de zile am fost lipsiți de legătura cu Pămîntul.

Ultimele două luni am fost urmăriți de insucces. Un meteor întîmplător a spart bateria solară și acum noi eram nevoiți să trăim în semiîntuneric. Iși arătau capriciile și aparatele de bord. De cîteva ori pe zi prindea să urle sirena barografului, semn că pe undeva se scurge aerul. Așa și trebuia să fie. Doar „Săgeata“ avusese de suferit mai mult chiar decît era prevăzut de constructorii ei. Cu toate acestea noi am mai fi continuat explorările dacă nu s-ar fi întîmplat ireparabilul. In trei secții pentru combustibil a prins să crească temperatura. Hidrogenul lichid atomarizat se încălzise tot mai tare. Aceasta însemna că atomii de hidrogen se unesc în molecule, fapt care dă naștere energiei calorice. Reacția aceasta devenea tot mai rapidă transformîndu-se într-o reacție în lanț.

Pentru a opri dezagregarea am făcut și răcirea intensivă, am folosit și stabilizatorii și ultrasunetul. Totuși temperatura combustibilului se ridica mereu. Din clipă în clipă putea să se producă explozia. Atunci Șatov luă singura hotărîre posibilă. Am pus în funcțiune pompele de carburanți și am golit trei secții din cele cinci ce ne-au mai rămas. Am procedat la timp. In urma „Săgeții“ izbucni o gigantică explozie de culoare galbenă-verzuie.

De reîntoarcerea la Pămînt nici nu mai putea fi vorba. După o discuție de mai multe ceasuri, am calculat traiectoria cea mai economică care ne-ar duce pe Marte, planeta cea mai apropiată de noi.

— Marte înseamnă oameni adevărați. Greutate adevărată, cotlete și bere adevărată, toate pămîntești, îmi spunea Șatov ridicînd cupa, umplută cu suc de clorelă.

— In cinstea lui Marte cupa Lalea roșie...

Așa, ori cam așa a spus bătrînul Omar.

Odată Șatov mă trezi în miez de noapte (respectînd tradiția, noi calculam vremea după Moscova).

— Imbracă-ți repede costumul, am să-ți arăt ceva.

Am trecut pe postul central. Șatov puse în acțiune dispozitivul și jaluzelele metalice ale luminatorului de jos prinseră a se desface. In adîncimea luminatorului se vedea cerul negru și secera lui Marte. Dar pe Marte nu se zărea nici rețeaua obișnuită de canale, nici pustiurile de un roșgălbui. Marte era învăluit într-o ceață densă de culoare albastră.

— Ce-ai de spus, colega? mă întrebă Șatov solemn. Nu ți se pare că am descoperit o nouă planetă?

Nu, eu nu credeam așa ceva. Mai întîi de toate, ceața albastră putea fi un strat de aer. Dar după cum se știe, Marte e lipsit de un înveliș dens atmosferic. Atunci ce poate fi? Poate sistemul optic al luminatorului nu e perfect? Nu e asta, doar stelele au putut fi observate foarte bine. Să fie o furtună de nisip? Nici asta. Furtunile acestea nu cuprind niciodată întreaga planetă, iar culoarea lor specifică este cea roșietică și nu albastră. Ori, poate, vreun alt fenomen, un fel de auroră boreală? Nu! El n-ar putea fi atît de intens.

Niciuna din presupunerile mele nu rezistau în fața criticii.

Șatov ordonă: „La tabloul de comandă!“ — și noi am trecut în camera postului central. Corpul „Săgeții“ prinse a vibra de pulsația turbată a motoarelor de frînare.

Șatov conducea „Săgeata“ cu o deosebită măiestrie. Ii era greu, nu i se supuneau manșele de gaz, corabia se învîrtea în jurul axei sale, nu funcționa locatorul. Și, totuși, Șatov conducea astronava cu mînă sigură, și în curînd ea intră în regimul de planare.

Am petrecut cu Șatov un an și jumătate și îmi părea că-l cunosc cum nu se poate mai bine. Totuși, trebuie să recunosc, pentru prima dată îl vedeam astfel. Acceleratorul arăta o presiune dublă, greutatea mă îndesa adînc în fotoliu, însă Șatov se ținea liber. Fața-i era luminată de un zîmbet victorios, ochii îi luceau ca în zile bune.

Deodată izbucni semnalul dozimetrului de radiație. Acum acul lui trecuse dincolo de linia roșie. Afară, dincolo de ecranele de plumb ale postului central, radiația se ridicase cu mult peste limitele admise pentru om.

— Pilot de bord! — vocea lui Șatov acoperi bubuitul motoarelor de frînare. — Pilot de bord! Pune în funcțiune locatorul de aterizare. Se aprinse pătrățelul galben al ecranului bombat.

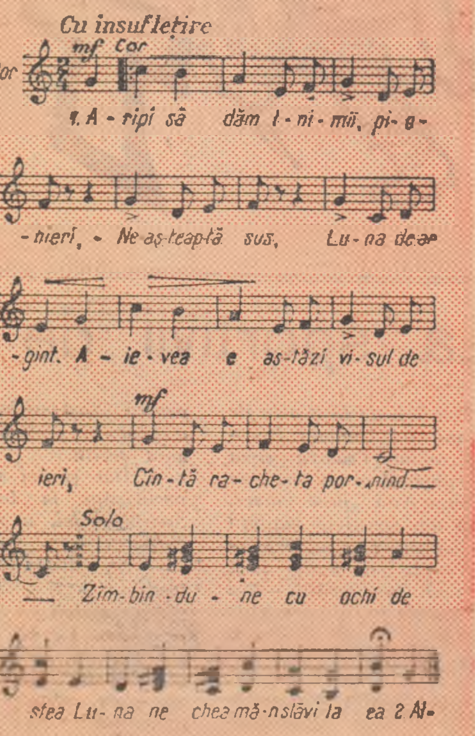
Șatov mă privi uimit. La vreo 600 km. sub noi, pe Marte, se frămînta o gigantică mare de flăcări.

(va urma)

(Povestirea și desenele sînt reproduse din gazeta pionierilor din R.S.S. Moldovenească „Tînărul leninist“).

Să zburăm în Lună

Versuri: V. BOGANOV ȘI V. LEVIN
Muzica: V. BOGANOV

1. Aripi să dăm inimii, pionieri,
Ne-așteaptă sus, Luna de-argint.
Aievea e astăzi visul de ieri,
Cîntă racheta pornind.

Zîmbindu-ne cu ochi de stea,
Luna ne cheamă-n slăvi la ea.

2. Albastre ape-n văzduh ne zîmbesc
Drumu-i frumos, alb ca un vis,
Iar gîndul nostru cu-avînt tineresc
Suie pe drumul deschis

Spre chipul Lunii luminat,
Zbori, pionier neînfricat.

3. In Lună vii parcuri noi vom sădi
Parcuri în lut nou, selenar,
Să lumineze pămîntul de-aici
Focuri de tabără mari.

Lună de-acum tristă nu fi
La tine-n zbor noi vom sosi.

4. Albastre ape-n văzduh ne zîmbesc,
Luna țintim prin stele roi.
Purtăm în inimi-nalt gînd tineresc
Noi, sovietici eroi.!

In romînește de
IOANA ZAMFIR

din creațiile voastre

TOAMNA IN SAT

Toamna cea bogată-n roade,
Vine iarăși pe la noi;
Pe drum, de-atîta povară
Scîrțîie care cu boi.

Și flăcăii-nalți ca ulmii
Strigă de răsună valea,
Iară tinerele fete
La pîrîu le ațin calea.

Din recolta lor cea nouă
Duc colectiviștii-acasă;
Este rodul ce-l crescură
Toți, pe cîmpul de mătasă.

Și. doar ce-au cules tot lanul
Că au și-nceput să are,
Să-nflorească și la anul
Spor de pîine și de soare

GEORGESCU C. GHEORGHE
cl. a VII-a. com. Căpreni, reg. Craiova

PATRIA

Mi-e bogată patria
Nu e alta ca și ea;
Cu păduri de brad și fag
E pămîntul meu cel drag.

Munții noștri-nalți, bogați,
Taie cerul ne-nfricați.
Scoatem minereu din ei,
Dăruindu-l patriei.

Trenuri trec spre zări bogate,
De cărbune încărcate.
Fabrici noi se construiesc,
Pe pămîntul romînesc.

JUCAN TEODOR
cl. a VII-a
Școala de 7 ani Răscruci,
reg. Cluj

Cercul
de aeromodele
în activitate

HAIDUC MIRCEA
din cercul de arte plastice de la
Casa pionierilor din Orașul
Stalin

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București. Piața „Scînteii“ tel.: 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“